

Bognyt.

Under Titlen *Frelsens Hær og andre Fortællinger* har Fru Nico Bech-Meyer udgivet et Par Skildringer af vore Landsmænds Liv hinsides Atlanterhavet. Den første og største af disse er ikke meget værd; Forfatterinden finder sig forpligtet til at vise sit høje Oplysningsstandpunkt ved at skælde ud paa Frelsens Hær, noget, som besørgeres tilstrækkeligt af de kjøbenhavnske Gadedrenge. Underligt nok har Forfatterinden af de mange kvikke Fortællere, Amerika har, aldeles ikke lært at turnere en rask *Handling*. Men man bør ikke af denne tarvelige Begyndelse lade sig skræmme fra at læse de smaa bitte Skitser, der følge efter. De har ikke Spor af *Handling*, men det giver de sig heller ikke ud for. Der er heller ikke det ringeste „Kunst“ i dem; ingen kan sige om dem, at de er „godt gjort“. De handler ikke om andet end et Par amerikanske Husmødre, der snakker lidt sammen om deres Husvæsen, deres ny Kjoler, deres Præst osv. Men Forfatterinden har været heldig i at gribe *netop det*, der klarest viser Forskellen mellem Amerikanernes Liv og vort, og hun har kunnet gøre dette bedre end nogen Amerikaner, fordi hun giver os det første friske Indtryk fra den ny Verden. Naar man har læst disse Smaating, udbryder man uvilkaarligt: „Aa — ser der saadan ud derovre!“ og saa læser man dem uvilkaarligt om igjen; noget som vel maa siges at tale til Fordel for en Sag.

Disse Fortællinger kan ikke paa nogen Maade maale sig med Fru Janssons „en ung Pige“. Men hvis Fru Meyer kan faa ret Øje paa, hvor hendes Begavelse ligger, vil hun utvivlsomt have adskilligt at fortælle os, der er værd at høre.

*